

ning med de dele, der er mindre rige. Det synes jeg er et utroligt vigtigt princip, og det er et helt andet princip end det, fru Aase D. Madsen er fremme med, og som går ud på, at den rigeste del af et rigsfællesskab skal kontrollere og dominere den del, der er knap så rig. Jeg må sige til fru Aase D. Madsen, at jeg synes, det er ubehagelige toner at høre på, og det bliver ikke bedre af, at fru Aase D. Madsen kan dokumentere, at de har en vis genklang i dele af Venstres og Konservatives folketingsgrupper. Jeg håber, vi kan blive fri for det.

Rigsfællesskabet er selvfølgelig under udvikling, og der kommer snart en betænkning fra Selvstyrekommissionen. Betænkningen går ud på, at man i Grønland naturligvis ønsker en yderligere overførsel af områder, som Grønland ønsker selv at styre, og dette skal vi naturligvis imødekomme fra dansk side, også under indtryk af de forhold, som allerede er nævnt med hensyn til Thulebasen og den store forpligtelse, vi fra dansk side har til at støtte det grønlandske samfund i forhandlinger med USA om en sag – og der tænker jeg selvfølgelig på missilskjoldet – hvor man jo må sige, at hvis ikke der er massiv dansk støtte til den grønlandske position, så er det altså vanskeligt for et land med Grønlands indbyggerantal at forhandle med verdens mægtigste og mest arrogante militærmagt, nemlig USA. Der fortjener Grønland altså al mulig støtte.

Kl. 19.00

Jeg synes, vi skal holde op med at rumle med disse tanker om bloktilskudsnedskæringer. Den grønlandske økonomi kan for indværende ikke holde til det og vil ikke kunne det i nogle år fremover. Det kan vi lige så godt sige ærligt, som det er. Jeg ved godt, der har været en debat i Grønland, men økonomien kan altså ikke holde til det, og derfor bliver det noget, som kommer til at ligge på et senere tidspunkt.

Men det skal ikke forhindre, at der overføres yderligere områder til grønlandsk selvstyre, og det er dér, problemet med fru Aase D. Madsens betragtninger kommer ind i billedet. For det er jo helt tydeligt, at hun kræver, om jeg så må sige, modydelser fra Grønland. Hun kræver, at Grønland skal danse efter fru Aase D. Madsens pibe, hvis Grønland skal have en aftale med Danmark. Det er jo i virkeligheden det, der ligger bag det.

Det synes jeg er meget ubehageligt. Det er en dårlig start på den debat, der skal være i Grønland og i Danmark og i øvrigt naturligvis også

på Færøerne om den kommende ordning af rigsfællesskabet.

De to debatter, om bloktilskuddet og om rigsfællesskabet, må ikke blandes sammen, og det er det, visse borgerlige ordførere er på vej til at gøre, og hvis de gør det, ødelægger de hele den debat, og i værste fald ødelægger de selve rigsfællesskabet.

Så jeg vil gerne opfordre dem meget stærkt til at komme til besindelse. Det er derfor jeg siger det allerede på nuværende tidspunkt, og før vi kommer ind i debattens egentlige afgørende fase.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Hr. Keld Albrechtsen hylder, at der er blevet lavet en gensidig aftale, og af den fremgår det jo også, vil jeg gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, at begge parter er enige om, at man fra næste år skal kigge på principperne for en aftrapning.

Så jeg synes da egentlig, det er at fratage hjemmestyret dets selvstændighed, hvis hr. Keld Albrechtsen nu siger, at der ikke må ske en aftrapning, fordi hr. Keld Albrechtsen ikke mener, det kan lade sig gøre, når det er noget, hjemmestyret ønsker at indgå i en debat omkring.

For så at sætte det med ordfører på plads vil jeg sige, at jeg nævnte i min tale, at Venstre hylkede det her, og at det selvfølgelig var hjemmestyret, der skulle forvalte de her midler, og jeg svarede hr. Kristen Touborg – jeg ved ikke, om hr. Keld Albrechtsen ikke var til stede, da det skete – at jeg taler på hele Venstres gruppes vegne.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg er sådan set meget ked af at skulle gå op og citere noget, der er blevet sagt af direktøren for hjemmestyrekoncernen Royal Greenland, Keld Askær. Jeg citerer fra en artikel i Berlingske Tidende fra den 14. januar 2003:

»Han kritiserer sine politiske arbejdsgivere for kammerateri og en katastrofal snæversynet erhvervspolitik.« Og længere nede står der: »Jeg fatter ikke, hvorfor staten betaler alle de penge til Grønland uden at stille krav om udvikling af en økonomi, som på længere sigt kan blive selvbærende«, siger Keld Askær.«

Hvis det er det; hr. Keld Albrechtsen kalder, at Dansk Folkeparti stiller krav til det grønlandske samfund, så er det korrekt; det er de krav, vi